

INARI MUOTKATUNTURIT 2006

**ARKEOLOGINEN LISÄINVENTOINTI
MUOTKATUNTURIN ERÄMAA-ALUEELLA**

Tutkimusraportti 2

**Oula Seitsonen
Kerkko Nordqvist
Ulrika Köngäs
Heidi Nordqvist**

Sisällysluettelo:

Rekisteröinti	3
Johdanto	5
Alueen luonne ja luonnonhistoria	5
Vuoden 2006 lisäinventointi	6
Lähteet	8
Lisäinventointi 2006	9
Kohdekuvauksissa käytetyt termit	9
Luettelo inventoinnissa paikannetuista ja tarkastetuista muinaisjäännöksistä	10
Tutkimusalueen sijainti	11
Muotkatunturin erämaa-alue ja muinaisjäännöskohteiden sijoittuminen	12
Kohdekuvaukset	13
Liite 1. Löytöluettelo	48

Kansikuva: Panoraama etelästä Bealdojohkan laaksoon (OS).

Rekisteröinti:

Alue:	Muotkatunturin erämaa-alue, Inarin kunta
Tarkoitus:	Arkeologinen lisäinventointi
Tavoite:	Täydentää vuoden 2005 inventointitutkimuksen tuloksia Metsähallituksen maankäytön suunnittelun ja arkeologisen tutkimuksen tarpeisiin
Inventoijat:	Oula Seitsonen, Kerkko Nordqvist, Ulrika Köngäs ja Heidi Nordqvist

Abstrakti:

Muotkatunturin erämaa-alueelle suoritettiin syksyllä 2005 arkeologinen tiedusteluretki tulevia tutkimuksia silmälläpitäen. Muotkatuntureilla ei aikaisemmin ollut suoritettu järjestelmällisiä inventointitutkimuksia alueen erämaisestä luonteesta johtuen. Vuoden 2005 tutkimusretki osoitti alueen suuren potentiaalin laajempia inventointi- ja kaivaustutkimuksia ajatellen ja johti *Muotkeduoddara doložat – Muotkatunturin muinaisuus* -projektin perustamiseen.

Syyskuussa 2006 järjestettiin Metsähallituksen Lapin luontopalveluiden ja Helsingin yliopiston arkeologian oppiaineen yhteistyönä lisäinventointi Metsähallituksen maankäytön suunnittelun ja arkeologisen tutkimuksen tarpeisiin. Inventointi tehtiin Bealdojávren (Peltojärven) pohjoispäässä 6.9.–14.9.2006 suoritetun arkeologisen kaivauksen yhteydessä, yhteensä kahden työpäivän kuluessa.

Inventoinnin kenttätyöt tehtiin patikoiden Bealdojohkan (Peltojoen) pohjoisrantaa Gáregasjarga (Karigasniemi) – Kaamaš (Kaamanen) – maantieltä Lahtisen kämpälle siirryttäessä kaivauspaikalle, sekä palatessa takaisin kaivauksen päätteeksi jo vuonna 2005 ensimmäisen kerran inventoitua joen etelärantaa. Bealdojávrella kuljettiin järven itärantaa sen pohjoispäästä aina eteläpäässä sijaitsevalle Máhtes Biettar gieddille (Kettu-Pekan kentälle) asti. Jokivartta tuli tarkastettua yhteen suuntaan reilun kymmenen kilometrin matkalta ja järvenrantaa noin kahdeksan kilometriä.

Alueelta paikannettiin kaikkiaan seitsemän uutta muinaisjäännöskohdetta ja täydennettiin tietoja yhden tunnetun pyyntikuoppakohteen osalta. Uusia esihistoriallisia pyyntikulttuurin asuinpaikkoja löytyi kaksi kappaletta, lisäksi vähäisempiä merkkejä esihistoriallisesta toiminnasta pakannettiin kolmelta kvartsilöytöpaikalta. Kaksi muuta kohdetta liittyvät historialliseen toimintaan alueella: mahdollisesti kalastajien tai metsästäjien suojan kivirakenteinen perustus ja siihen liittyvä ulkotulisija, sekä Máhtes Biettar gieddin (Kettu-Pekan kentän) varsin laaja kesäkotakenttä. Kaikki havaitut kohteet sijaitsevat Inarin kunnan alueella. Koska tutkimusalue sijaitsee Saamen maassa, paikannimistöistä sekä inventoinnissa havaituista kohteista käytetään sekä saamen- että suomenkielisiä nimiä (Käännösavusta kiitokset Siida - Museon amanuenssille Áile Aikiolle). *Muotkeduoddara doložat – Muotkatunturin muinaisuus* -projekti, jatkaa alueen esihistorian ja historian selvittelyä myös tulevina kenttäkausina.

Löydöt:	KM 36201 – 36206 diar. pvm. 13.11.2006
Työaika:	Inventointi kaksi työpäivää, koko maastotyöaika 6.9.–14.9.2006 (kaivaus ja inventointi), tutkimusretki kokonaisuudessaan 5.9.–16.9.2006

- Kustannukset: Metsähallitus, Karjalan kulttuurirahasto, inventoijat
- Tutkimusraportti: Seitsonen O., Nordqvist K., Köngäs U. & Nordqvist H. 12.11.2006: *Inari Muotkatunturit 2006 – arkeologinen lisäinventointi Muotkatunturien erämaa-alueella. Muotkeduoddara doložat – Muotkatunturin muinaisuus: tutkimusraportti 2.* Inventointiraportti Helsingin yliopiston arkeologian oppiaineen arkistossa, kopio Museoviraston arkeologian osaston arkistossa ja Metsähallituksen Lapin luontopalveluissa.
- Julkaisut: Seitsonen O. *in press*: Arkeologit ensi kertaa Muotkatunturin erämaata tutkimassa. Julkaistaan *Puistoväki*.

Johdanto

Muotkatunturin erämaa-alue (Muotkeduoddara meahccequovlu) sijoittuu Inarin ja Utsjoen kuntien alueelle Inarijärvestä länteen (Kartta 2). Erämaa-alue ei rajoitu miltään sivultaan suoraan maanteihin, eikä alueelle kulje kuin muutama maastoautotie. Muutaman kilometrin tarkkuudella määriteltynä aluetta rajoittavat pohjoisessa Cáregasjarga (Karigasniemi) – Kaamaš (Kaamanen) – maantie (nro 92), idässä valtatie 4, etelässä Muddusjávri (Mutusjärvi) ja Fásku (Vaskojoki), sekä lännessä Anárjohka (Inarijoki) ja Norjan raja (Kartta 3). (Seitsonen et.al. 2005.)

Muotkatunturin erämaa-alueelle suoritettiin syksyllä 2005 arkeologinen tiedusteluretki tulevia tutkimuksia silmälläpitäen. Muotkatuntureilla ei aikaisemmin ollut suoritettu järjestelmällisiä inventointitutkimuksia alueen erämaisestä luonteesta johtuen. Vuoden 2005 tutkimusretki osoitti alueen suuren potentiaalin laajempia inventointi- ja kaivaustutkimuksia ajatellen ja johti *Muotkeduoddara doložat – Muotkatunturin muinaisuus* -projektin perustamiseen.

Syyskuussa 2006 järjestettiin Metsähallituksen Lapin luontopalveluiden ja Helsingin yliopiston arkeologian oppiaineen yhteistyönä lisäinventointi Metsähallituksen maankäytön suunnittelun ja arkeologisen tutkimuksen tarpeisiin. Kenttätöiden lisäksi Ulrika Kögäs toimi korkeakouluharjoittelijana Metsähallituksen Lapin luontopalveluissa *Muotkeduoddara doložat – Muotkatunturin muinaisuus* -projektin puitteissa. Hän kokosi harjoittelunsa kuluessa myös tiedot Metsähallituksen SutiGis-rekisteristä löytyvistä kulttuurikohteista. Näitä pääasiassa poronhoitoon liittyviä kohteita tunnetaan alueelta nykyään yhdeksän kappaletta (Kartta 3). (Kögäs 2006; Seitsonen *in press*)

Koska tutkimusalue sijaitsee Saamenmaassa, paikannimistöä sekä inventoinnissa havaituista kohteista käytetään sekä saamen- että suomenkielisiä nimiä. Saamenkieliset paikannimet ovat kaikki pohjoissaameksi, koska suurin osa tutkimusalueesta kuuluu perinteisesti pohjoissaamelaiseen kielialueeseen. Käännösavusta kiitokset menevät Siida - Museon amanuenssille Áile Aikiolle. Erityiskiitokset tutkimuksen toteutumiseen liittyen kuuluvat Metsähallituksen Lapin luontopalvelujen luonnonsuojelun aluepäällikölle Yrjö Norokorvelle tutkimusten toteutumisen mahdollistumisesta sekä Metsähallituksen puistomestareille Jari Kangasniemelle ja Petteri Polojärvelle logistisesta ja muusta avusta. Lisäksi esitämme kiitokset tutkimuksen raportointiin liittyvistä käytännön seikoista Markku Torviselle Museoviraston arkeologian osastolle ja Mikko Hakalalle valokuvasta Gohteluoktan (Kotalahti) kodanjäänteestä.

Alueen luonne ja luonnonhistoria

Muotkatunturien erämaa-alue on yksi maamme laajimmista tunturiylängöistä. Alue on osa Utsjoen ylängöltä Lemmenjoen eteläisille tuntureille ulottuvaa tunturiselännettä. Muotkatuntureille omaleimaisen ilmeen luovat kumpuilevat, karut tunturit ja niitä halkovat rehevät jokilaaksot. Muotkatuntureihin luetaan kuuluviksi noin sata erillistä loivanpyöreää tunturilakea. Erämaan pohjois- ja keskiosassa syvät jokilaaksot jakavat maiseman loiviksi tunturiselännteiksi, jotka ovat pääosin puutonta paljakkaa. Tunturialueella on niukasti järviä ja soita. Jokilaaksoissa kasvaa tunturikoivikoita ja yksittäisiä matalia mäntyjä tai pieniä mäntyryhmiä. Erämaan eteläosa on alavampaa pienten vesistöjen, aapasoiden ja vaarojen luonnehtimaa metsäkairaa, jonka ylle kohoaa muutama tunturinlaki. (Seitsonen et.al. 2005; www.ymparisto.fi – Muotkatunturin erämaa.)

Nykyisin noin kolmasosa koko erämaa-alueesta on tunturikoivikon peitossa ja hieman vajaa kolmannes alueesta on avointa paljakkaa. Aapasuot peittävät alueesta noin viisi prosenttia.

Alueen kasvistossa ovat edustettuina tavalliset pohjoiset metsä-, suo- ja tunturilajit. Pohjanvariksenmarja ja puolukka ovat metsien aluskasvillisuuden valtalajeja. Tunturissa kasvavat muun muassa sielikkö, tunturikeittono ja riekonmarja. Soilla esiintyy muun muassa luhtavillaa, vaivaiskoivua ja siniyökönlehteä. (Seitsonen et.al. 2005; www.ymparisto.fi – Muotkatunturin erämaa.)

Alueen kallioperä on vanhaa ja mannerjää on hionut tunturit pyöreämuotoisiksi. (Hyvärinen 1997.) Jääkauden peruina alueella on runsaasti rakkakivikoita ja erilaisia moreenimuodostumia. Paikoitellen jokivarsilta sekä järvien ja lampien rannoilta löytyy hiekkamaa-alueita. Muilta osin alueen maaperä on tyypillisesti kivistä moreenia. (Seitsonen et.al. 2005.)

Heti jäätiköitymisen jälkeen noin 11000 vuotta sitten alueen maisemaa luonnehti todennäköisesti jonkin aikaa arktinen tundramainen kasvillisuus. Tämä väistyi noin vuoteen 7000 eKr. mennessä koivun hallitseman kasvillisuuden tieltä. Mäntyvaltainen kasvillisuus oli levittäytynyt koko alueelle viimeistään 5000 eKr. mennessä. Noin 2500 eKr mantymetsä oli alkanut vetäytyä alueelta ja ajanlaskun taitteeseen mennessä Muotkatunturien erämaa-alueen kasvillisuus oli muokkautunut pitkälti nykyisen kaltaiseksi. (Seitsonen et.al. 2005; Hicks & Hyvärinen 1997.)

Muotkatunturin alue ei ole viimeisen jäätiköitymisen jälkeen kuulunut meren- tai minkään suuremman vesistön pinnanvaihtelun piiriin. Kuitenkin noin 9500–9000 vuotta sitten Inarijärven ja Muddusjärvän muodostama pitkä vuono, joka oli yhteydessä Jäämereen, ulottui aivan erämaa-alueen etelälaidan tuntumaan. (Seitsonen et.al. 2005; Hyvärinen 1997.)

Vuoden 2006 lisäinventointi

Arkeologit Oula Seitsonen, Kerkko Nordqvist, Ulrika Köngäs ja Heidi Nordqvist suorittivat syyskuussa 2006 kahden työpäivän mittaisen arkeologisen lisäinventoinnin Muotkatunturin erämaa-alueelle. Inventointi suoritettiin Bealdojävren (Peltojärven) pohjoispäässä 6.9.–14.9.2006 suoritetun arkeologisen kaivauksen yhteydessä. Inventoinnin kenttätyöt tehtiin

Kuva 1. Vuoden 2006 tutkimusryhmä: vasemmalta H. Nordqvist muki kädessään, K. Nordqvist, O. Seitsonen ja U. Köngäs. 13.9.2006. (UK)

patikoiden Bealdojohkan (Peltojoen) pohjoisrantaa Gáregasjarga (Karigasniemi) – Kaamaš (Kaamanen) – maantieltä Lahtisen kämpälle siirryttäessä kaivauspaikalle, sekä palatessa takaisin kaivauksen päätteeksi jo vuonna 2005 ensimmäisen kerran inventoitua joen etelärantaa. Bealdojávrella kuljettiin järven itärantaa sen pohjoispäästä aina eteläpäässä sijaitsevalle Máhtes Biettar gieddille (Kettu-Pekan kentälle) asti. Jokivartta tuli tarkastettua yhteen suuntaan reilun kymmenen kilometrin matkalta. Bealdojávren itärantaa tarkastettiin noin kahdeksan kilometriä järven eteläpäässä sijaitsevalle Máhtes Biettar gieddille (Kettu-Pekan kentälle). Jokivartta tuli tarkastettua reilun kymmenen kilometrin matkalta ja järvenrantaa noin kahdeksan kilometriä. (Seitsonen *in press.*) Bealdojávren rantakohteiden korkeustiedot arvioitiin kuivasta kesästä ja matalasta vedenkorkeudesta johtuen topografiseen karttaan merkityn 279 m mpy korkeustiedon perusteella (peruskartoissa 279,4 m mpy).

Alue on arkeologiselle inventoinnille otollista, sillä kasvillisuus on rajoittunutta ja maanpinta on monin paikoin erodoitunut puhki. Luonteenomaista Lapin alueen esihistoriallisille kohteille on löytöjen sijoittuminen välittömästi nykyisen ohuen turvekerroksen alle ja puhkikuluneelle maanpinnalle. Maanpinnan rikkoutumiseen ovat osaltaan vaikuttaneet porojen ja kalastajien kulku-urat: Bealdojávri on sekä paikallisten kalamiesten että turistien suosima kalastuskohde. Lisäksi Bealdojohkan varrella jokieroosio ja Bealdojávren rannoilla rantavoimat ovat muokanneet maisemaa. Monella kohteella vedestä havaitut kvartsi-iskokset todistavat tästä veden kuluttavasta voimasta. Rantavoimien kuluttavan vaikutuksen uhkaamien asuinpaikkojen tutkiminen arkeologisesti olisi perusteltua ennen kuin ne tuhoutuvat täysin. (Seitsonen *in press.*; Seitsonen et.al. 2005.)

Alueelta paikannettiin kaikkiaan seitsemän uutta muinaisjäännöskohdetta ja täydennettiin tietoja yhden tunnetun pyyntikuoppakohteen osalta. Uusia esihistoriallisia pyyntikulttuurin asuinpaikkoja löytyi kaksi kappaletta, lisäksi vähäisempiä merkkejä esihistoriallisesta toiminnasta pakannettiin kolmelta kvartsilöytöpaikalta. Kaksi muuta kohdetta liittyvät historialliseen toimintaan alueella: mahdollisesti kalastajien tai metsästäjien suojan kivirakenteinen perustus ja siihen liittyvä ulkotulisija, sekä Máhtes Biettar gieddin (Kettu-Pekan kentän) varsin laaja kesäkotakenttä. Kaikki havaitut kohteet sijaitsevat Inarin kunnan alueella. (Seitsonen *in press.*)

Muotkeduoddara doložat – Muotkatunturin muinaisuus –projekti tulee jatkamaan alueen esihistorian ja historian selvittelyä tulevina kenttäkausina inventointi- ja kaivaustutkimuksin. Tutkimuksiin on tavoitteena liittää myös kulttuurimatkaillullisia näkökulmia.

Helsingin Munkkiniemessä 12.11.2006

Oula Seitsonen

Kerikko Nordqvist

Ulrika Kögäs

Heidi Nordqvist

Lähteet:

- Hicks S. & Hyvärinen H. 1997: The vegetation history of Northern Finland. Varhain pohjoisessa – Early in the North – Maa – The land. *Helsinki papers in archaeology*, no. 10.
- Hyvärinen H. 1997: The Fennoscandian ice sheet and the deglaciation history of Lapland. Varhain pohjoisessa – Early in the North – Maa – The land. *Helsinki papers in archaeology*, no. 10.
- Köngäs U. 2006: *Muotkatunturin erämaa-alueen esihistoriaselvitys*. Raportti Metsähallituksen Lapin luontopalvelujen arkistossa, kopio Helsingin yliopiston arkeologian oppiaineen arkistossa.
- Seitsonen O. *in press*: Arkeologit ensi kertaa Muotkatunturin erämaata tutkimassa. Julkaistaan *Puistoväki*.
- Seitsonen O., Nordqvist K., Pasanen H. & Puttonen S. 2005: *Muotkatunturi 2005 – Arkeologinen tiedusteluretki Muotkatunturin erämaa-alueelle. Muotkeduoddara doložat – Muotkatunturin muinaisuus: tutkimusraportti 1*. Inventointiraportti Helsingin yliopiston arkeologian oppiaineen arkistossa, kopio Museoviraston arkeologian osaston arkistossa.
- www.ymparisto.fi – Muotkatunturin erämaa. Suomen ympäristökeskuksen internetsivut. URL: <http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=54575&lan=FI>

Lisäinventointi 2006

Kohdekuvauksissa käytetyt termit

Kertomuksessa käytetään muinaisjäännösten nimeämissysteemiä, jossa muinaisjäännöksen nimi koostuu kahdesta osasta: *kunta ja paikannimi*. *Paikannimi* -osa on useimmiten arkeologin antama. Se on yleensä kartalta valittu lähimpänä kohdetta sijaitseva karttasana.

Ajoitus

Kivikautinen	Pyyntikulttuurin muinaisjäännös (kivi-pronssi-varhaisrautakausi). Useimmiten on mahdotonta sanoa vähäisen löytöaineiston perusteella onko kyseessä kivi-, pronssi- vai varhaisrautakauteen ajoittuva pyyntikulttuurin löytö.
Esihistoriallinen	Todennäköisesti historiallista aikaa vanhemmaksi ajoittuva muinaisjäännös.
Historiallinen	Selvästi historialliseen aikaan ajoittuva muinaisjäännös.

Laji

Asuinpaikka	Kiinteä muinaisjäännös, josta löytyy kiinteään tai toistuvaan toimintaan viittaavia merkkejä. Pyyntikulttuurin asuinpaikoilla tavallisimpia löytöjä ovat esimerkiksi eri kivilajeista isketyt iskokset ja palaneet luufragmentit.
Löytöpaikka	Kohde, josta on merkkejä esihistoriallisesta toiminnasta, muttei kuitenkaan niin runsaasti, että ne oikeuttaisivat kutsumaan paikkaa asuinpaikaksi. Joskus kyseessä ovat asuinpaikat, joilta ei vain ole havaittu riittävästi löytömaterialia. Kyseessä saattaa olla myös esimerkiksi jokieroosion vaikutuksesta tuhoutunut asuinpaikka.
Kivirakenteet:	Tässä tapauksessa purnuja (rakkakivikkoon raivattuja säilytyskuoppia) ja yksi rakenteen perusta.
Työ- ja valmistuspaikka:	Tässä tapauksessa pyyntikuoppia, maahan kaivettuja peura-ansoja (Köngäs 2006).

Rauhoitusluokka

- 1 = valtakunnallisesti merkittävä muinaisjäännös, jonka säilyminen on turvattava kaikissa olosuhteissa
- 2 = kohteen arvon selvittäminen edellyttää tarkempia tutkimuksia
- 3 = tuhoutunut ja/tai loppuun tutkittu muinaisjäännös, ei enää rauhoitettu

Löydöt

KM = Kansallis museon kokoelma, luettelonumero ja alanimero

Valokuvat

Kaikki valokuvadokumentaatio tehtiin digikameralla, alkuperäiset tiedostot ovat inventoijien hallussa. Kuvat on ottanut:

UK = Ulrika Köngäs

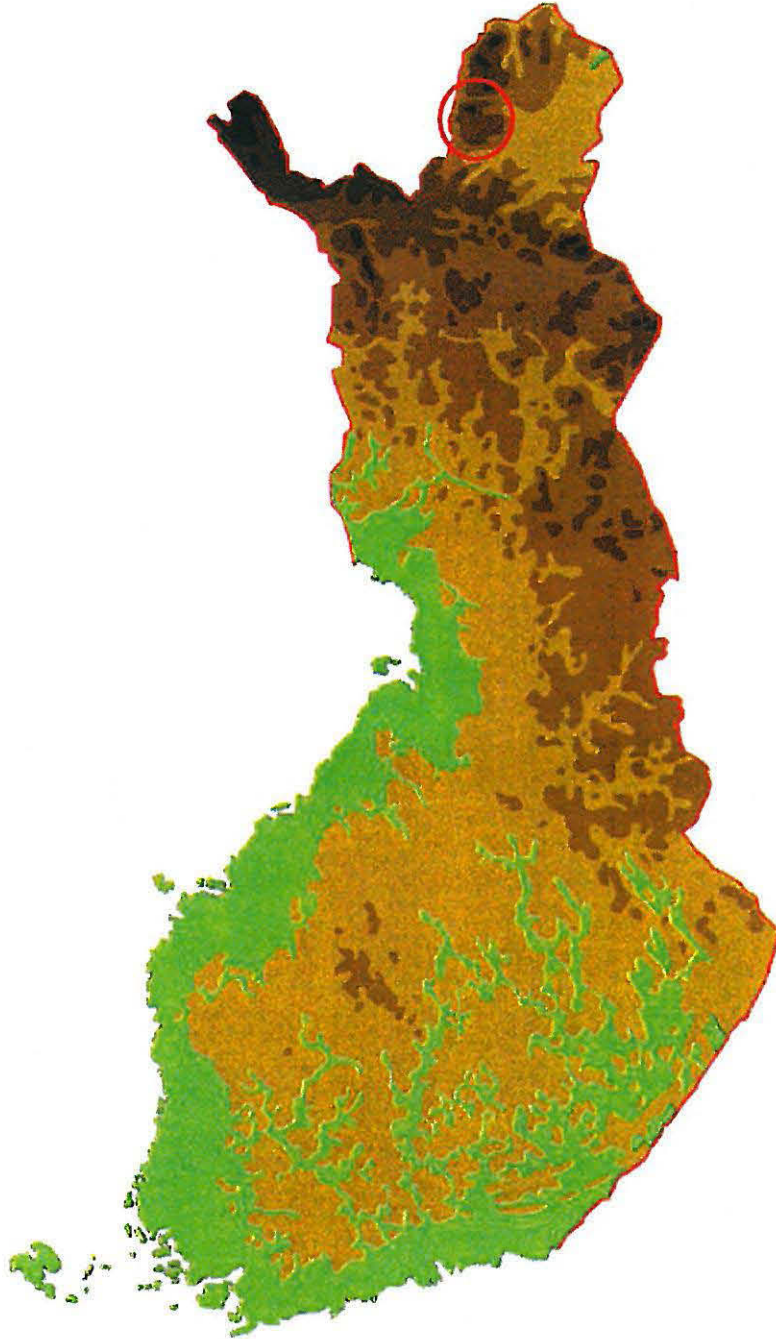
KN = Kerkko Nordqvist

OS = Oula Seitsonen

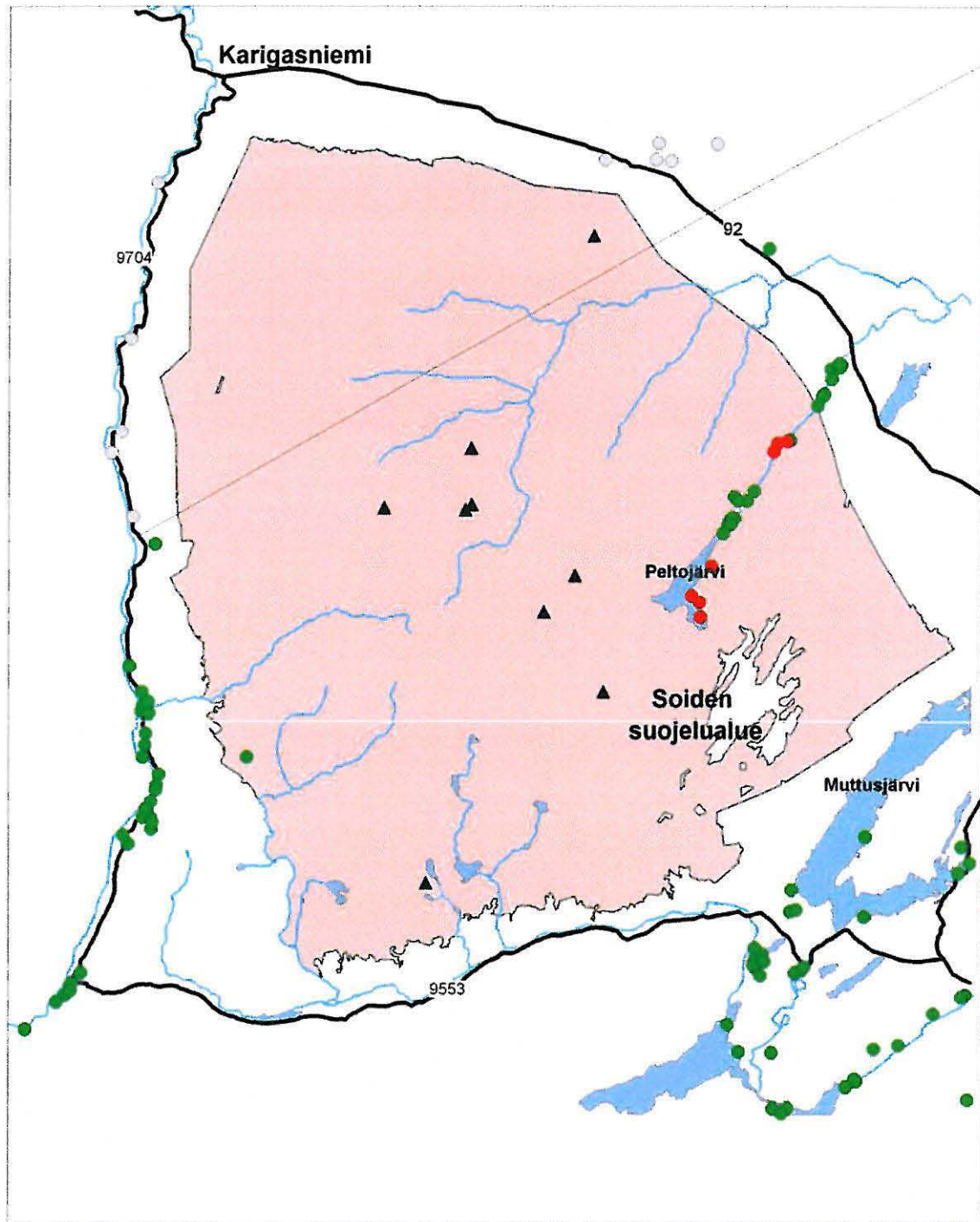
Luettelo inventoinnissa löydettyistä ja tarkastetuista muinaisjännöksistä (16.9.2006).

Kohde	Tyyppi	Ajoitus	Löydöt (KM)	x	y	z (m mpy)
1000002882 Inari ⁸¹² Peltajoki 2	Työ- ja valmistuspaikka, pyyntikuoppa	Esihistoriallinen	36201 : 1	7684972	3492165	n. 212
1000010494 Inari ⁸¹³ Bealajohka (Peltajoki) 13	Asuinpaikka	Kivikausi	36202 : 1	7680367	3489128	n. 245
1000010495 Inari ⁸¹⁴ Bealajohka (Peltajoki) 14	Löytöpaikka	Kivikausi	36203 : 1	7680255	3488548	n. 247
1000010496 Inari ⁸¹⁵ Bealajohka (Peltajoki) 15	Löytöpaikka	Kivikausi	36204 : 1	7679770	3488310	n. 240-245
1000010497 Inari ⁸¹⁶ Kuitilahta (Kotalahti)	Löytöpaikka/ Kivirakenteet, pumuja	Kivikausi/ Historiallinen	36205 : 1	7672847	3484578	n. 279-281
1000010498 Inari ⁸¹⁷ Bealajärvenjanga (Peltajärvenniemi) 2	Kivirakenne, suojan perustus	Historiallinen	- : 1	7671072	3483365	n. 281
1000010499 Inari ⁸¹⁸ Bealajärvenjanga (Peltajärvenniemi) 3	Asuinpaikka	Kivikausi	36206 : 1	7670688	3483837	n. 279-280
1000010500 Inari ⁸¹⁹ Mahtes Biettar Greidi (Kettu-Pekankenttä)	Lapinkenttä (kesäkotakenttä)	Historiallinen	-	7669793	3483897	n. 281-289

Kartta 1. Tutkimusalueen sijainti merkitty punaisella ympyrällä (Köngäs 2006).

Kartta 2. Muotkatunturin erämaa-alue ja muinaisjäännöskohteiden sijoittuminen (Köngäs 2006 pohjalta).

- Muinaisjäännöskohde / Utsjoki
- Muinaisjäännöskohde / Inari
- Uusi muinaisjäännöskohde 2006 / Inari
- ▲ Kulttuurikohde (Metsähallituksen tietokanta)
- Muotkatunturin erämaa-alue
- Inari - Utsjoki kuntaraja

1862

Inari Peltojoki 2

Muinaisjäännöstyyppi: Pyyntikuoppia / Löytöpaikka
Ajoitus: Kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 2

Sijainti

Peruskartta: 382411 A ksujärvi
Koordinaatit: Alue A: $x=7684972$ $y=3492165$ $z=212$ m.mpy
Alue B: $x=7685023$ $y=3492221$ $z=n. 210$ m. mpy
(keskikoordinaatti)
Etäisyystieto: Inarin kirkosta noin 36 km pohjoisluoteeseen
Tutkimukset: P. Hamari 2003 - tarkastus
O. Seitsonen, K. Nordqvist, U. Köngäs & H. Nordqvist 2006 - inventointi

Alue A: Peurahaudat (2 kpl) sijaitsevat Muotkatunturien alueella, Peltojoen länsirannalla, Muotkan Ruoktulta tulevan polun länsipuolella, Peltojoen rantatasanteella, noin 1 km Muotkan Ruoktulta lounaaseen linnuntietä. Maasto on karua, hieman kumpuilevaa koivu- ja mäntykangasta, aluskasvillisuus varpua ja jäkäliä. Kuoppien halkaisija on 4-5 metriä ja syvyys 1-1,2 metriä. Kuopat ovat laakeita ja erodoituneita. (Muinaisjäännösrekisteri 7.8.2006.)

Alue B: Vuoden 2006 inventoinnissa havaittiin lisäksi yksi uusi pyyntikuoppa, joka sijaitsee n. 75 m koilliseen aiemmin tunnetuista kuopista. Uusi pyyntikuoppa sijaitsee noin 127 m Bealdojohkasta länteen, matalan koilliseen viettävän hiekkaisen niemen kärjessä. Kuopan itä-, etelä- ja länsipuolella niemi laskee suohon, pohjoispuolella maasto kohoaa aluksi melko loivasti, jyrketen noin 100 m päässä.

Pyyntikuoppa ($x=7685060$ $y=3492227$) on muodoltaan pyöreä, halkaisijaltaan noin 3,5 m ja noin 80 cm syvä. Kuoppa on kaivettu koilliseen loivasti viettävän rinteeseen, lähelle nykyisen suon reunaa. Rinteessä kuopan yläpuolella (etelässä/lounaassa) on nähtävissä heikko valli.

Noin 130 m pyyntikuopasta etelään löydettiin lisäksi kvartsi-iskos. Kvartsilöytö ($x=7684981$ $y=3492221$) tehtiin matalan, suosta nousevan hiekkakumpareen tasaiselta laelta, modernilta nuotiopaikalta, jossa maanpinta oli kulunut rikki. Kumpare laskee idässä, etelässä ja lounaassa suoraan suohon, samoin pohjoisessa. Länsi- ja luoteispuolella kumpare laskee loivemmin kohti niemenkärkeä, jossa pyyntikuoppa sijaitsee.

Pyyntikuopan yhteydestä ei tehty muista löytöjä. Myöskään kvartsi-iskoksen löytöpaikalta ei tehty muita löytöjä eikä havaintoja esihistoriallisista rakenteista. Maaperä alueella on hiekkaista moreenia, kasvillisuus harvaa koivu-mäntykangasta

Inventointi 2006

Päivämäärä: 14.9.2006
Inventoijat: Ulrika Köngäs, Kerkko Nordqvist, Heidi Nordqvist, Oula Seitsonen
Löydöt: KM 36201: 1 kvartsi-iskosfragmentti, 1 kpl
Havaintomahdollisuudet: Kohtalaiset, maanpinta rikkinäinen rajatulta alalta

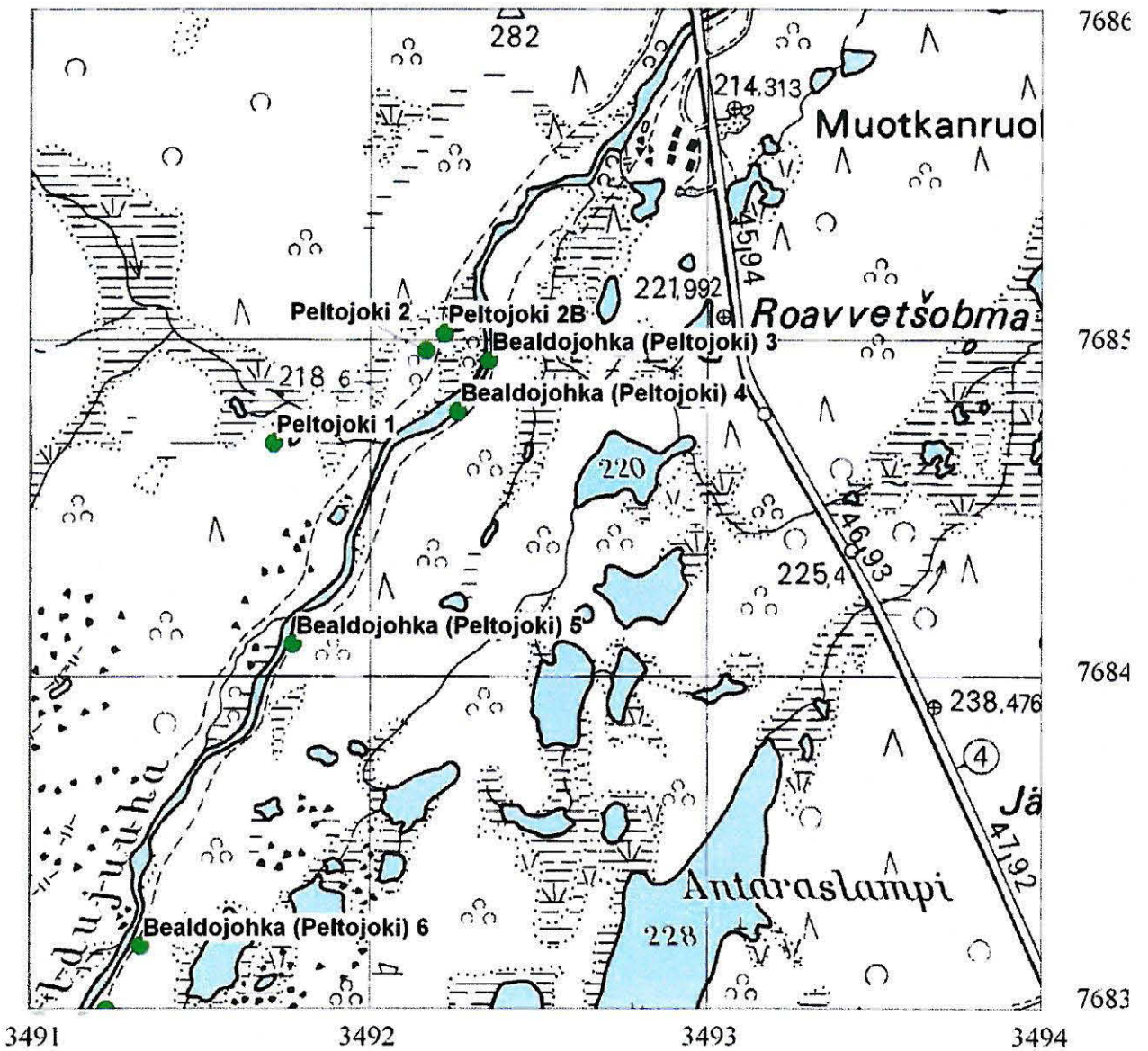
Koko: -
Lähilöydöt: Peltojoki 1, n. 530 m. lounaaseen
Bealdojohka (Peltojoki) 3 n. 200 m itään
Bealdojohka (Peltojoki) 4 n. 200 m. kaakkoon
Kartat: Peruskarttaote 1:20 000 s. 14
Valokuvat: s. 15

INARI

Peltojoki 1 - 2, Bealdojohka (Peltojoki) 3 - 5

Pk 382411 Aksujärvi

1: 20 000

Kartta 3.

Kuva 2. K. Nordqvist Peltojoki 2:ssa havaitussa uudessa pyyntikuopassa, luoteesta. 06.09.2006. (OS)

Kuva 3. K. Nordqvist kvartsilöytöpaikalla, pohjoisesta. 06.09.2006. (OS)

Inari Bealdojohka (Peltojoki) 13

Muinaisjäänöstyyppi:	Asuinpaikka
Ajoitus:	Kivikautinen
Rauhoitusluokka:	2
Lukumäärä:	1

Sijainti

Peruskartta:	382411 Aksujärvi
Koordinaatit:	x= 7680367 y= 3489128 z= n. 245 m mpy
Etäisyystieto:	Inarin kirkosta n. 36,5 km pohjoisluoteeseen
Tutkimukset:	O. Seitsonen, K. Nordqvist, U. Köngäs & H. Nordqvist 2006, - inventointi

Asuinpaikka sijaitsee Bealdojohkan länsirannalla, kapean (leveimmillään n. 30 m) etelälounas-pohjoiskoillis-suuntaisen moreeni/hiekkaharjanteen tasaisella laella. Löytöalue sijaitsee harjanteen leveimmällä kohdalla, aivan sen joenpuoleisella reunalla – heti löytöpaikan itäpuolella harjanne laskee jyrkästi jokeen n. 2,5 m törmänä. Löytöalueen pohjoispuolella harjanne jatkuu tasaisena n. 25 m, jonka jälkeen se laskee jyrkästi suohon (n. 2 m). Myös länsipuolella harjanne laskee 20-25 m päässä melko jyrkästi kosteikkoon, jonka takana 40-50 m päässä kohoaa uusi harjanne. Löytöalueen eteläpuolella harjanne jatkuu loivasti laskien n. 40 m, kaventuen viimeisten 20 m matkalla vain 10-13 m levyiseksi. Harjanteen eteläpäätä laskee jyrkästi n. 1,5 m; välittömästi sen eteläpuolella kohoaa pieni hiekkakumpare ja n. 25 m päässä uusi harjanne.

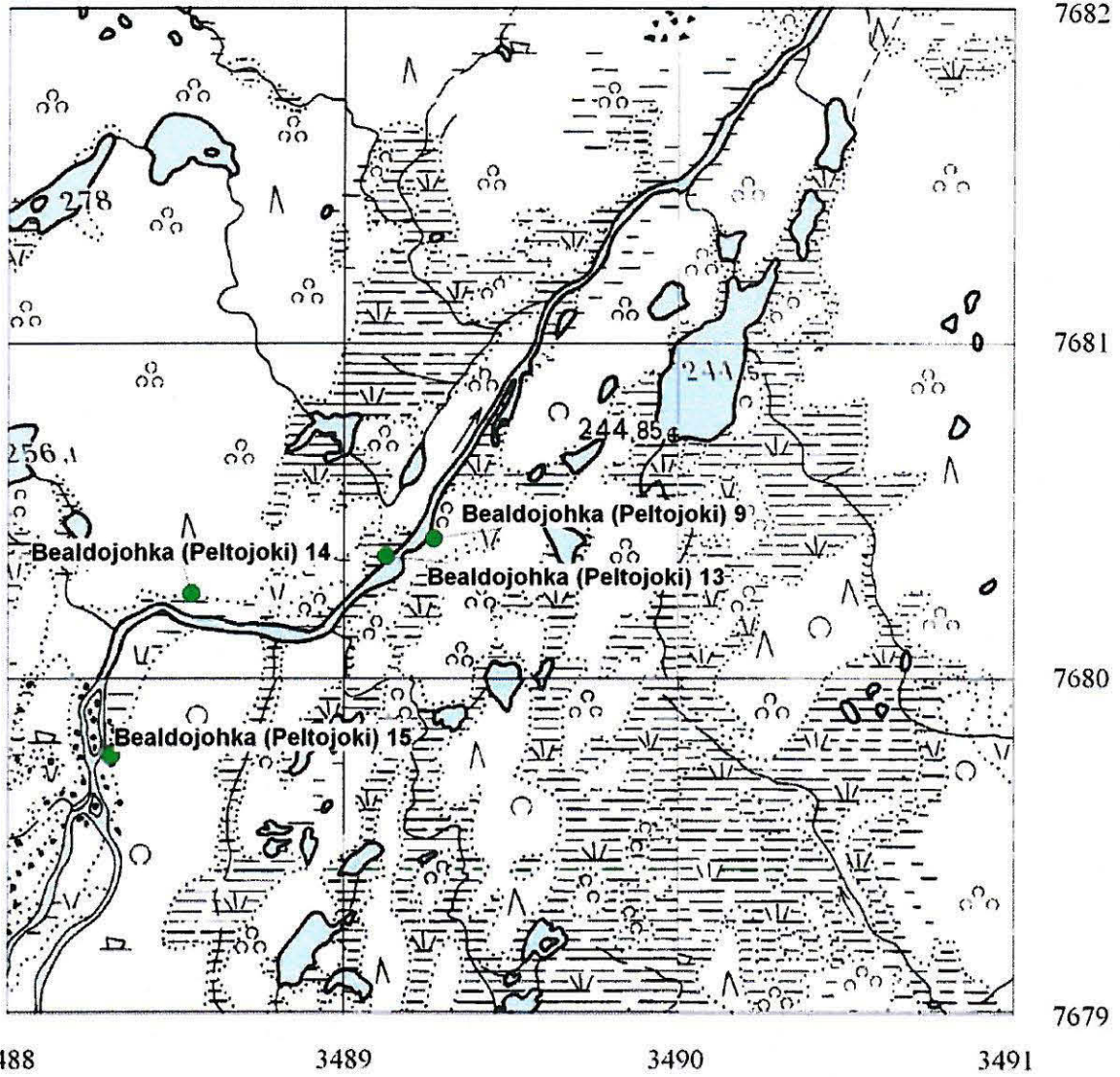
Löydöt tehtiin modernin nuotiopaikan ympäristöstä, jossa rikkoutuneella maanpinnalla havaittiin runsaasti kvartseja. Löytöalueen koko on n. 10x15 m, mikä vastaa aluetta, jolla maanpinta oli eniten rikki. Joitain löytöjä tehtiin myös nuotion itäpuolisesta, jokeen laskevasta erodoituneesta törmästä. Talteen otettujen kvartsiartefaktien lisäksi nuotiopaikan ympäristössä havaittiin maassa suuri määrä pieniä kvartsi-iskoksia. Lisäksi sammaleen seasta löytyi kvartsinen tasoydin, joka valokuvaamisen jälkeen jätettiin löytöpaikalle.

Asuinpaikalla ei havaittu jälkiä kulttuurikerroksesta tai muista esihistoriallisista rakenteista. Maaperä alueella on hienoa hiekkamoreenia (kivet halkaisijaltaan 3-8 cm), kasvillisuus harjanteella tunturi- ja vaivaiskoivua sekä joitain mäntyjä.

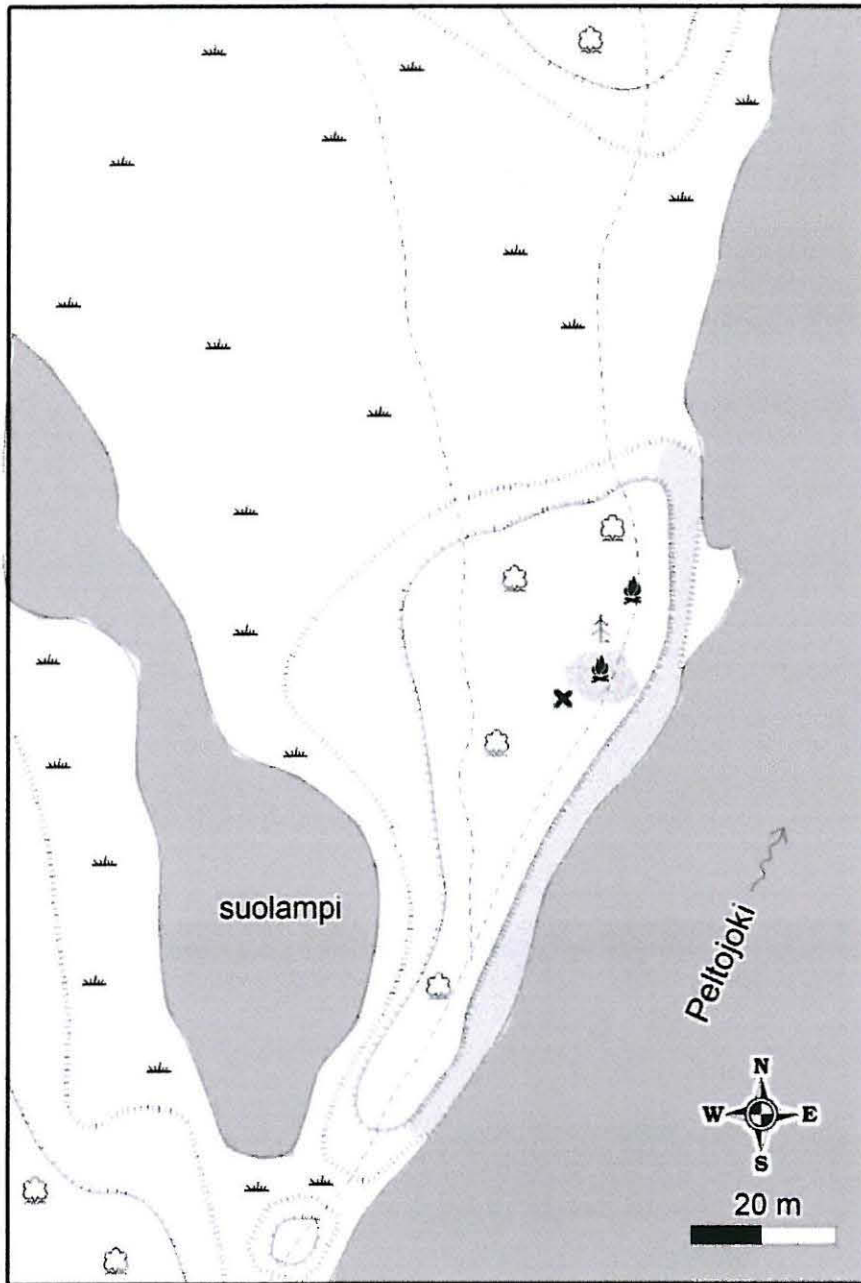
Inventointi 2006

Päivämäärä:	14.9.2006
Inventoijat:	Ulrika Köngäs, Kerkko Nordqvist, Heidi Nordqvist, Oula Seitsonen
Löydöt:	KM 36202: 1 kvartsi-iskosfragmentti, 5 kpl
Havaintomahdollisuudet:	Kohtalaiset, maanpinta rikkinäinen rajatulta alalta
Koko:	-
Lähilöydöt:	Bealdojohka (Peltojoki) 9 n. 150 m itäkoilliseen Bealdojohka (Peltojoki) 14 n. 590 m länsilouonaaseen
Kartat:	Peruskarttaote 1:20 000 s. 17, yleiskarttaluonnos 1:1000 s. 18
Valokuvat:	s. 19 – 21

INARI
Bealdojohka (Peltojoki) 13
Pk 382408 Hanhipää
1: 20 000

Kartta 4.

Inari Bealdejohka 13

Seitsonen et.al. 2006

6.9.2006

Yleiskarttaluonnos

1:1000

Piirt. O. Seitsonen

- = törmän harja
- = törmän tyvi
- = erodoitunut törmä
- = löytöalue
- = kvartsiydin
- = polku
- = nuotio
- = suota

Kartta 5.

Kuva 4. Bealdujohka (Peltojoki) 13, panoraama luoteesta. H. Nordqvist ja O. Seitsonen löytöalueella. 06.09.2006. (KN)

Kuva 5. Bealdujohka (Peltojoki) 13, O. Seitsonen, H. Nordqvist ja U. Köngäs löytöalueella. Koillisesta. 06.09.2006. (KN)

Kuva 6. Bealdojohka (Peltojoki) 13, löytöalue kuvan keskellä olevan männyn tienoilla. Etelästä. 06.09.2006. (KN)

Kuva 7. Kvartsitasoydin. 06.09.2006. (OS)

Kuva 8. Kvartsitasoydin. 06.09.2006. (OS)

880

Inari Bealdojohka (Peltojoki) 14

Muinaisjäännöstyyppi: Löytöpaikka
Ajoitus: Kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1

Sijainti

Peruskartta: 382411 Aksujärvi
Koordinaatit: x= 7680255 y= 3488548 z= n. 247 m mpy
Etäisyystieto: Inarin kirkosta n. 35,5 km pojoisluoteeseen
Tutkimukset: O. Seitsonen, K. Nordqvist, U. Köngäs & H. Nordqvist 2006 - inventointi

Löytöpaikka sijaitsee Bealdojohkan länsirannalla, heti suuren joenmutkan pohjoispuolella. Välittömästi löytöpaikan taustalla lännessä kohoaa jyrkkä n. 0,5-1 m kivinen törmä. Etelässä, joenpuolella rinne laskee loivasti jokea reunustavaan suohon.

Törmän juurella kulkevalta polulta löydettiin yksi kvartsi-iskos, muita löytöjä ei tehty. Maaperä paikalla on karkeaa hiekkaa, sekä halkaisijaltaan 5-20 cm kiveä – törmän juuri, jossa polku kulkee, on osittain vanhaa rantakivikkoa.

Törmän päällä sijaitsevalle terassille tehdyissä koepistoissa havaittiin noin 5 cm syvyydessä 1 cm:n vahvuinen yhtenäinen hiilikeros. Maa tällä ylemmällä terassilla on hienoa hiekkaa, joka noin 15 cm syvyydessä muuttuu kiveksi. Ylemmältä terassilta ei kuitenkaan tehty löytöjä.

Kasvillisuus alueella on harvaa koivuvaltaista kangasta, välittömästi löytöpaikan itä- ja eteläpuolella matalaa, varpu- ja heinävaltaista kasvillisuutta.

Inventointi 2006

Päivämäärä: 14.9.2006
Inventoijat: Ulrika Köngäs, Kerkko Nordqvist, Heidi Nordqvist, Oula Seitsonen
Löydöt: KM 36203: 1 kvartsi-iskosfragmentti, 1 kpl
Havaintomahdollisuudet: Kohtalaiset, maanpinta rikkinäinen rajatulta alalta
Koko: -
Lähilöydöt: Bealdojohka (Peltojoki) 9 n. 590 m itäkoilliseen
Bealdojohka (Peltojoki) 15 n. 540 m lounaaseen
Kartat: Peruskarttaote 1:20 000 s. 23
Valokuvat: s. 24

Kuva 9. Panoraama, jossa H. Nordqvist ja U. Kögäs tekevät muistiinpanoja kvartsilöytöpaikalla. Itäkoillisesta 06.09.2006. (OS)

Inari Bealdojohka (Peltojoki) 15

Muinaisjäänöstyyppi: Löytöpaikka
Ajoitus: Kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1

Sijainti

Peruskartta: 382408 Hanhipää
Koordinaatit: x= 7679770 y= 3488310 z= n. 240-245 m mpy
Etäisyystieto: Inarin kirkosta n. 35,3 km pohjoisluoteeseen
Tutkimukset: O. Seitsonen, K. Nordqvist, U. Köngäs & H. Nordqvist 2006 - inventointi

Löytöpaikka sijaitsee Bealdojohkan itärannalla pienen mäennyppylän pohjoislaidalla noin 4-5 m jokea ylempänä. Polulla puhkikuluneella maanpinnalla havaittiin kaksi kvartsi-iskosfragmenttia. Rinne laskee noin 30 m löytöpaikasta luoteeseen sijaitsevalle nykyisin käytössä oleva nuotio- ja leiripaikka ja tippuu edelleen jyrkästi erodoituneena törmänä jokeen. Taustalla maasto nousee loivasti mäenharjalle. Joessa on pieni saari juuri löytöpaikan kohdalla. Maaperä on hienoa hiekkaa. Nykykasvillisuus on mänty-tunturikoivukangasta.

Inventointi 2006

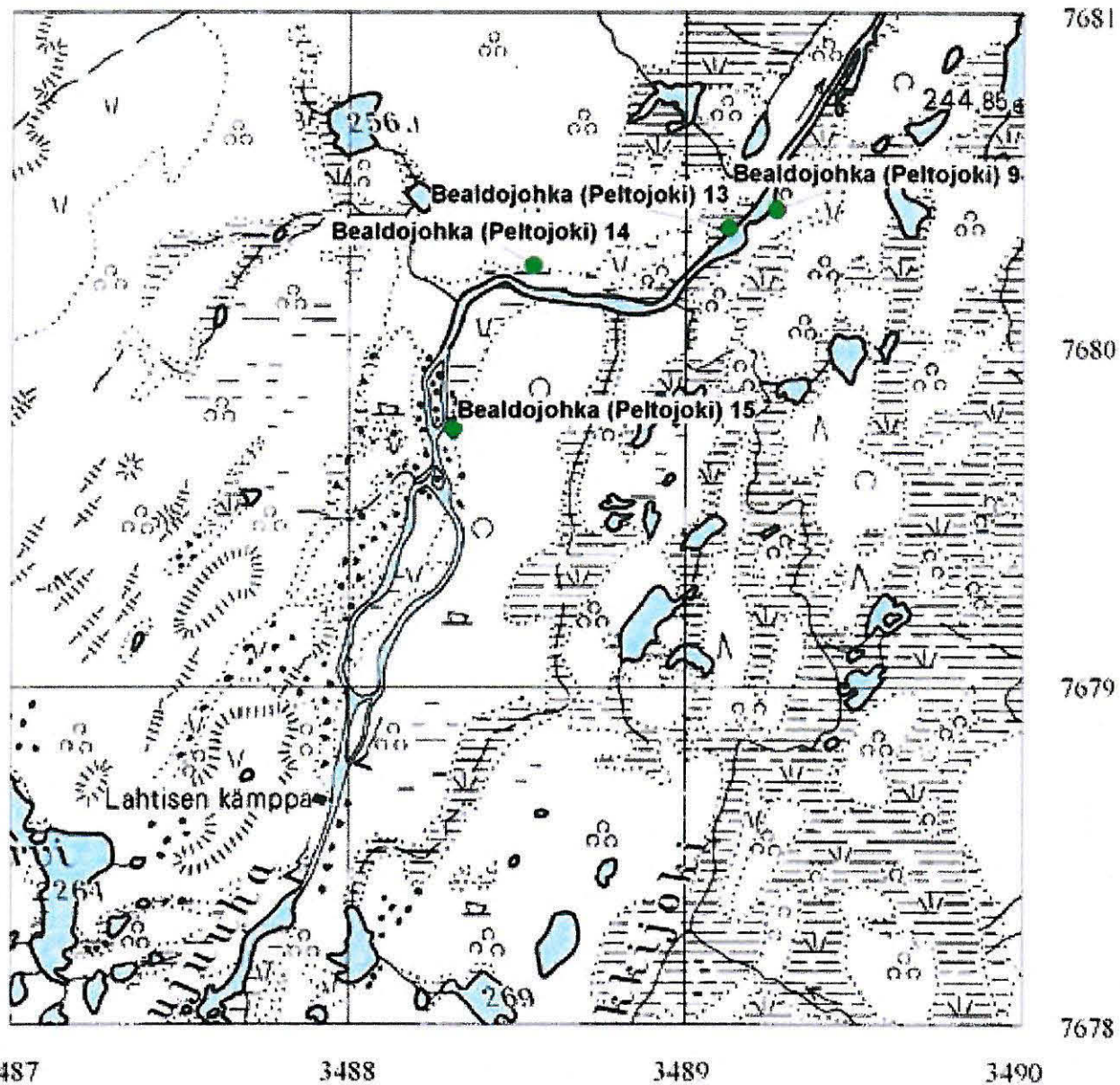
Päivämäärä: 14.9.2006
Inventoijat: Ulrika Köngäs, Kerkko Nordqvist, Heidi Nordqvist, Oula Seitsonen
Löydöt: KM 36204: 1 kvartsi-iskosfragmentti, 2 kpl
Havaintomahdollisuudet: Kohtalaiset, maanpinta rikkinäinen rajatulta alalta
Koko: -
Lähilöydöt: Bealdojohka (Peltojoki) 14 n. 540 m koilliseen
Kartat: Peruskarttaote 1:20 000 s. 26
Valokuvat: s. 27

INARI

Bealdojohka (Peltojoki) 15

Pk 382407 Peäldoajvi

1: 20 000

Kartta 7.

Kuva 10.K. Nordqvist dokumentoi löytöpaikkaa vesisateessa. Koillisesta. 14.09.2006. (UK)

972

Inari Goahteluokta (Kotalahti)

Muinaisjäännöstyyppi: Löytöpaikka / kivirakenteet, purnuja, turvekammin jäänteet
Ajoitus: Kivikautinen / historiallinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1

Sijainti

Peruskartta: 328407 Peäldoajvi
Koordinaatit: x= 7672847 y= 3484578 z= n. 279 – 281 m mpy
Etäisyystieto: Inarin kirkosta n. 31 km pohjoisluoteeseen
Tutkimukset: O. Seitsonen, K. Nordqvist, U. Kõngäs & H. Nordqvist 2006 - inventointi

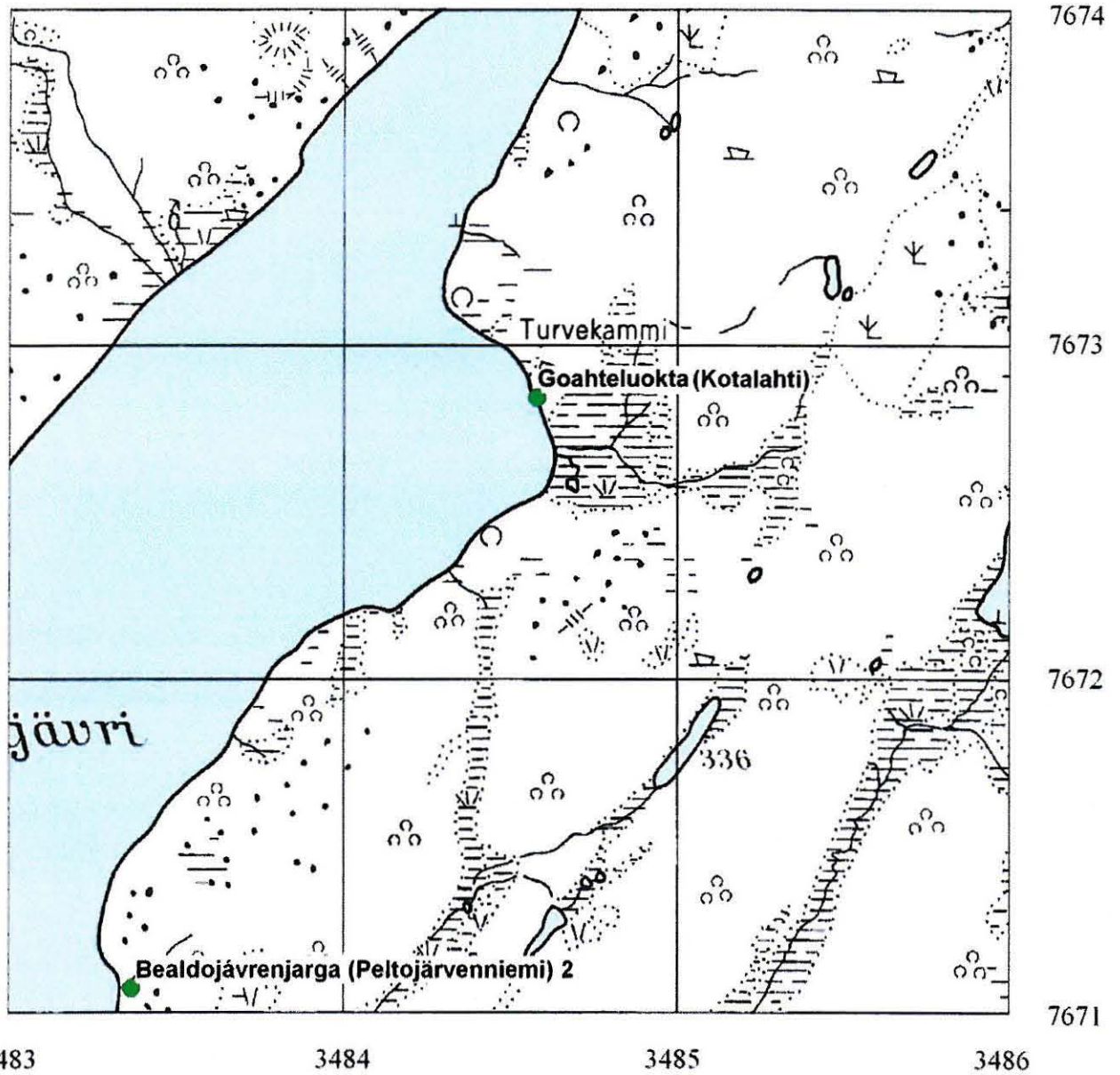
Löytöpaikka sijaitsee Bealdojávrin itärannalla sijaitsevan kolmen hiekkarannan sarjan pohjoisimmalla ja eteläisimmällä rannalla. Pohjoisimman hiekkarannan eteläpäästä rannan yläpuoliselta erodoituvalta rantavallilta löytyi yksi kvartsi-iskos noin 1 m järveä korkeammalta tasolta ja vesirajasta tämän löytöpaikan alapuolelta muutamia mahdollisia vedenpyöristämiä kvartsi-iskosfragmenteja. Myös eteläisimmältä rannalta havaittiin muutamia mahdollisia vedenpyöristämiä kvartsi-iskoksia läheltä järveen laskevan puron suuta. Vedenpyöristämiä kappaleita ei poimittu talteen. Tausta kohoaa loivasti. Maaperä on kvartsien löytöpaikalla hienoa hiekkaa, hieman kauempana rannasta kivistä. Nykykasvillisuus on tunturikoivukangasta.

Noin 20 m etelään pohjoisimman hiekkarannan eteläpäästä havaittiin ainakin kolme purnua. Purnut on raivattu kivikkoiseen rantaan noin 10 m hiekkaisen rantavallin itäpuolelle. Yhdessä oli säilössä huolellisesti kiven alle aseteltu ruostunut emalikattila (kuva 16). Lähitöllä sijaitsevat peruskarttaankin merkityt historiallisen turvekammin jäännökset (kuva 17), jonka käyttöön purnut saattavat liittyä.

Inventointi 2006

Päivämäärä: 10.9.2006
Inventoijat: Kerkko Nordqvist, Oula Seitsonen
Löydöt: KM 36205: 1 kvartsi-iskos, 1 kpl
Havaintomahdollisuudet: Kohtalaiset, avoin hiekkaranta
Koko: -
Lähilöydöt: Bealdojávri (Peltojärvi) n. 2060 m pohjoiskoilliseen
Bealdojávrenjarga (Peltojärvenniemi) 2 n. 2130 m
etelälounaaseen
Kartat: Peruskarttaote 1:20 000 s. 29
Valokuvat: s. 30 – 32

INARI
Gohteluokta (Kotalahti)
Pk 382407 Peälđoajvi
1: 20 000

Kartta 8.

Kuva 11. Panoraamakuva Gohteluoktan löytöalueesta. K. Nordqvist hiekkarannalla kvartsilöytöpaikalla. Pohjoisesta. 10.09.2006.(OS)

Kuva 12. Panoraama hiekkarannoista. Etelästä. 10.09.2006. (OS)

Kuva 13. Kohde itäkaakosta. K. Nordqvist purnujen luona parikymmentä metriä kvartsien löytöpaikasta etelään. 10.09.2006. (OS)

Kuva 14. Purnu, lännestä. 10.09.2006. (KN)

Kuva 15. O. Seitsonen dokumentoi kvartsilöytöpaikkaa ja pumuja. Kaakosta. 10.09.2006. (KN)

Kuva 16. Purnu pohjoisimman hiekkarannan eteläpuolella, lapion juuressa näkyvän kiven alla on ruostunut emalikattila. Länneä. 10.09.2006. (OS)

Kuva 17. Kotalahden turvekammin jäänteet. (Kuva Mikko Hakala 1998).

882

Inari Bealdojávrenjarga (Peltojärvenniemi) 2

Muinaisjäänöstyyppi: kivirakenteet, suojan perustus
Ajoitus: Historiallinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1

Sijainti

Peruskartta: 328407 Peäldoajvi
Koordinaatit: x= 7671072 y= 3483365 z= n. 281 m mpy
Etäisyystieto: Inarin kirkosta n. 30 km luoteeseen
Tutkimukset: O. Seitsonen, K. Nordqvist, U. Kõngäs & H. Nordqvist 2006 - inventointi

Bealdojávren itärannalla Bealdojávrenjargan kärjen eteläpuolella havaittiin miehenostannaisista kivistä kasattu nelisivuinen osittain rinteeseen kaivettu suojan perustus. Noin 40 cm leveä oviaukko on rakenteen rannanpuoleisen seinustan luoteiskulmassa. Oviaukon eteläpuolella rakenteen sisällä on rannanpuoleisessa seinässä kiinni noin 60 x 50 cm kokoinen suorakulmainen palaneista kivistä kasattu tulisija. Rakenteen takaseinäksi on kasattu rinteestä kaivetusta maasta kivien, turpeen ja hiekan sekainen valli. Perustuksessa on 1-2 kivikertaa.

Rakenteen edustalla, ovesta noin 2,5 m rantaan päin sijaitsee pyöreähkö, noin 60 cm halkaisijaltaan oleva tulisija, jossa on yksi kivikerta palaneita kiviä. Rakenteet sijaitsevat noin 25 m rannasta pari metriä järvenpintaa korkeammalla sijaitsevalla rantatasanteella.

Kohteen alapuolella järvenranta eroaa ympäristöstään: muualla ranta putoaa jyrkästi järveen, mutta rakenteiden kohdalla sijaitsee parikymmentä metriä pitkä ja noin metrin levyinen kapea hiekka-soraranta. Kohteen tausta kohoaa suojaavasti tunturiin. Kasvillisuus on tunturikoivikkoa.

Inventointi 2006

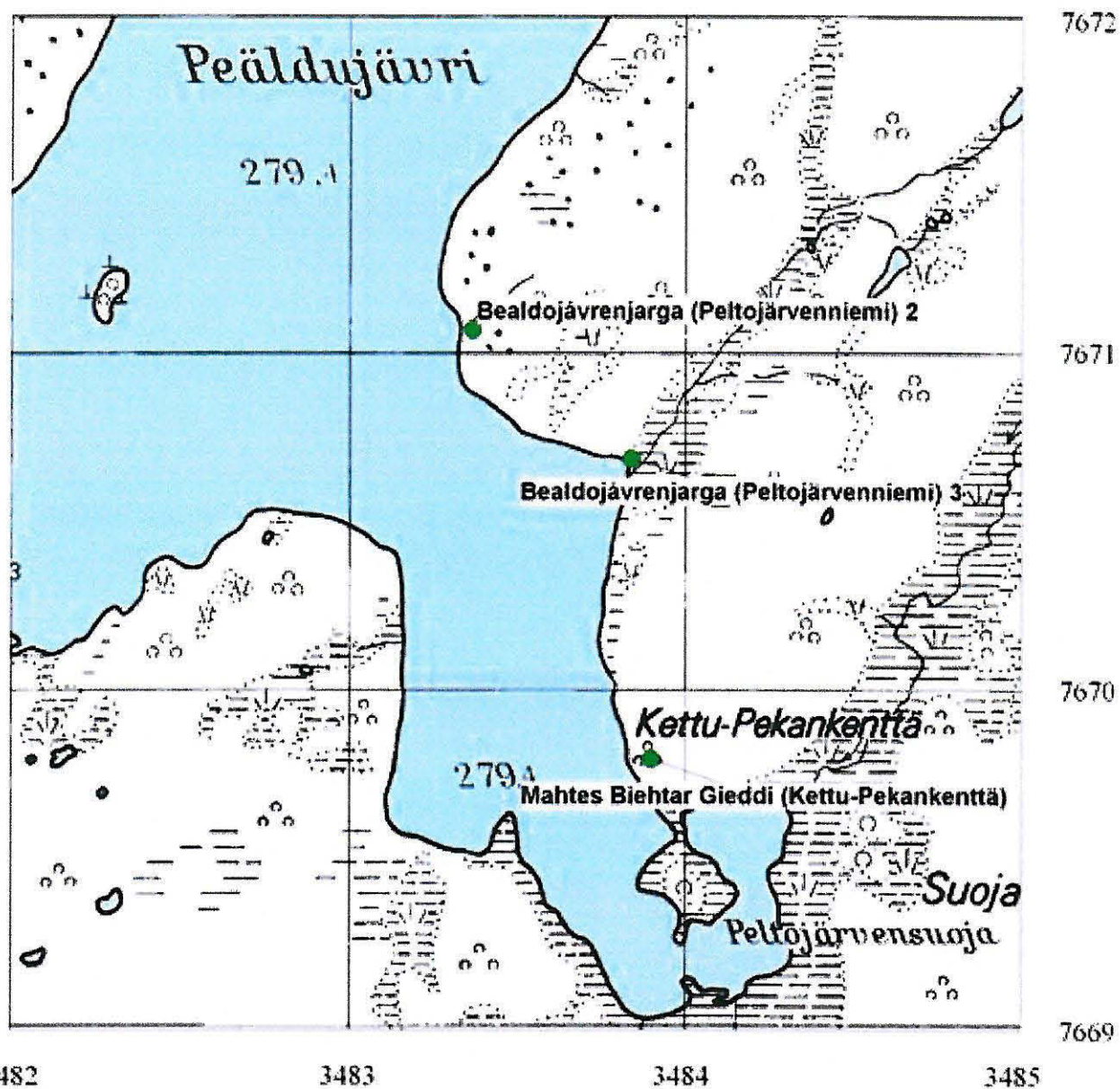
Päivämäärä: 10.9.2006
Inventoijat: Kerkko Nordqvist, Oula Seitsonen
Löydöt: -
Havaintomahdollisuudet: Heikot, kivirakenteita lukuun ottamatta muuta ei ollut nähtävissä
Koko: -
Lähilöydöt: Bealdojávrenjarga (Peltojärvenniemi) 3 600 m kaakkoon
Gohteluokta (Kotalahti) 2130 m pohjoiskoilliseen
Máhtes Biehtar Gieddi (Kettu-Pekankenttä) 1380 kaakkoon
Kartat: Peruskarttaote 1:20 000 s. 34
Valokuvat: s. 35 – 37

INARI

Beal DOJävrenjarga (Peltojärvenniemi) 2-3

Pk 382407 Peal DOJävi

1: 20 000

Kartta 9.

Kuva 18. Kohde (10.9.2006. KN).

Kuva 19. Suojan perustus, (10.9.2006. KN).

Kuva 20. Tulisija rakenteen rannanpuoleisella seinustalla. 10.09.2006. (KN)

Kuva 21. K. Nordqvist suojan perustuksen edustalla. Lännestä. 10.09.2006. (OS)

Kuva 22. Suojan perustuksen edustalla sijaitseva pyöreähkö kivetty tulisija. Länneä.
10.09.2006. (OS)

1884

Inari Bealdojávrenjarga (Peltojärvenniemi) 3

Muinaisjäänöstyyppi: Asuinpaikka
Ajoitus: Kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1

Sijainti

Peruskartta: 328407 Peältoajvi
Koordinaatit: x= 7670688 y= 3483837 z= n. 279 – 280 m mpy
Etäisyystieto: Inarin kirkosta n. 29,5 km luoteeseen
Tutkimukset: O. Seitsonen, K. Nordqvist, U. Köngäs & H. Nordqvist 2006 -
inventointi

Löytöalue sijaitsee Bealdojávrin itärannalla noin metrin järven pintaa ylemmäs kohoavalla rantavallilla ja sen alapuolisella noin 2 m leveällä hiekkarannalla, josta havaittiin useita kvartsiartefakteja. Hiekkarannan eteläpäässä laskee puro taustalla sijaitsevalta tasaiselta suoalueelta. Rantavallin tasainen laki laskee itään suohon ja länteen järveen, valli on noin 10 – 15 m leveä. Vesirajasta löytyi muutama mahdollinen rantavoimien pyöristämä kvartsi-iskosfragmentti sekä kvartsiydin, joita ei otettu talteen. Maaperä on hienoa hiekkaa ja nykykasvillisuus muutamia harvoja tunturikoivuja. Rannalla löytöpaikan kupeessa sijaitsee nykyinen asentopaikka.

Inventointi 2006

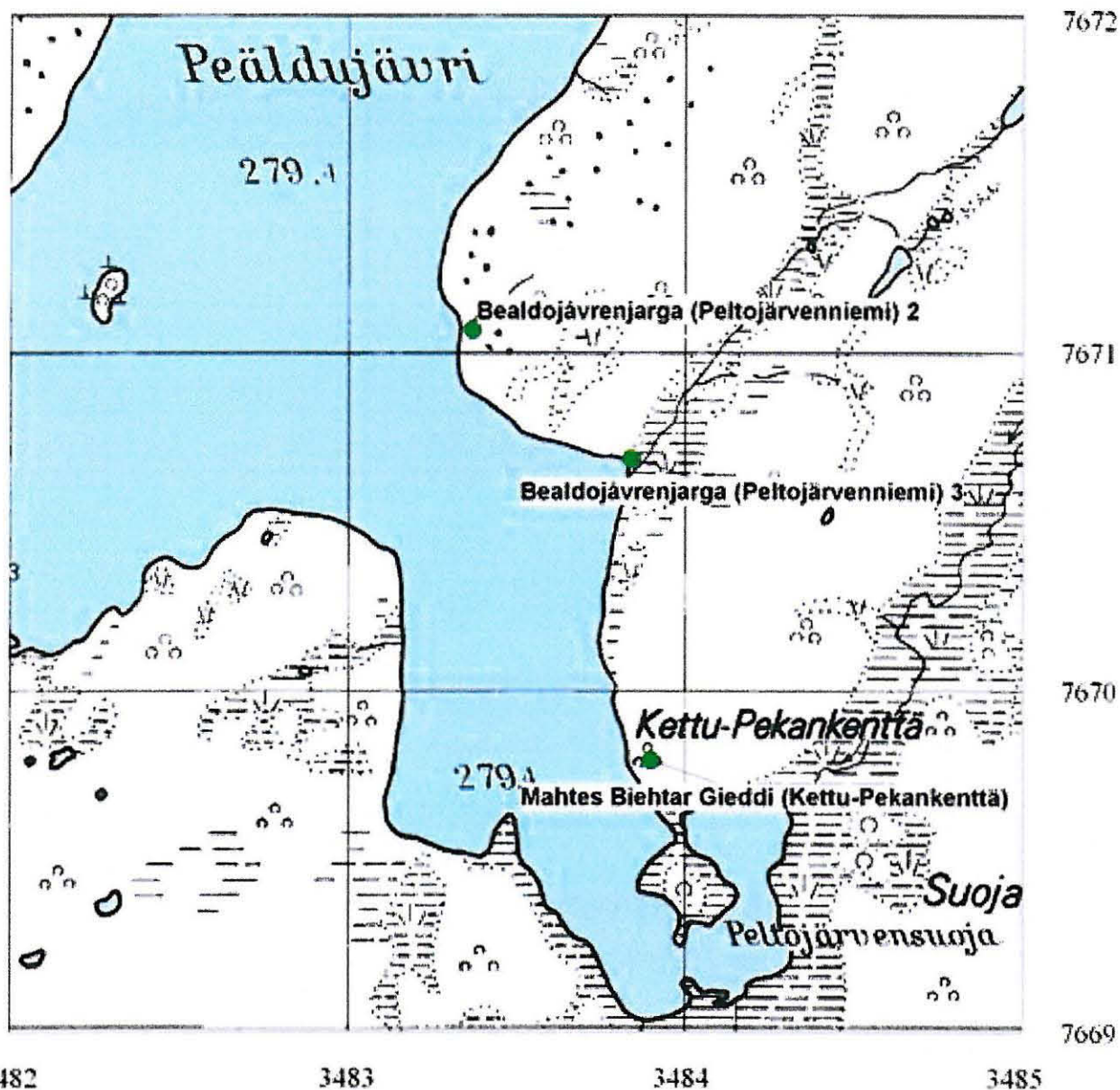
Päivämäärä: 10.9.2006
Inventoijat: Kerkko Nordqvist, Oula Seitsonen
Löydöt: KM 36206: 1 kvartsi-iskosfragmentti, 4 kpl
Havaintomahdollisuudet: Hyvät, avoin ja kulunut hiekkaranta sekä rantavallin laki
Koko: -
Lähilöydöt: Bealdojávrenjarga (Peltojärvenniemi) 2 600 m luoteeseen
Máhtes Biehtar Gieddi (Kettu-Pekankenttä) 900 m etelään
Kartat: Peruskarttaote 1:20 000 s. 39, yleiskarttaluonnos 1:1000 s. 40
Valokuvat: s. 41

INARI

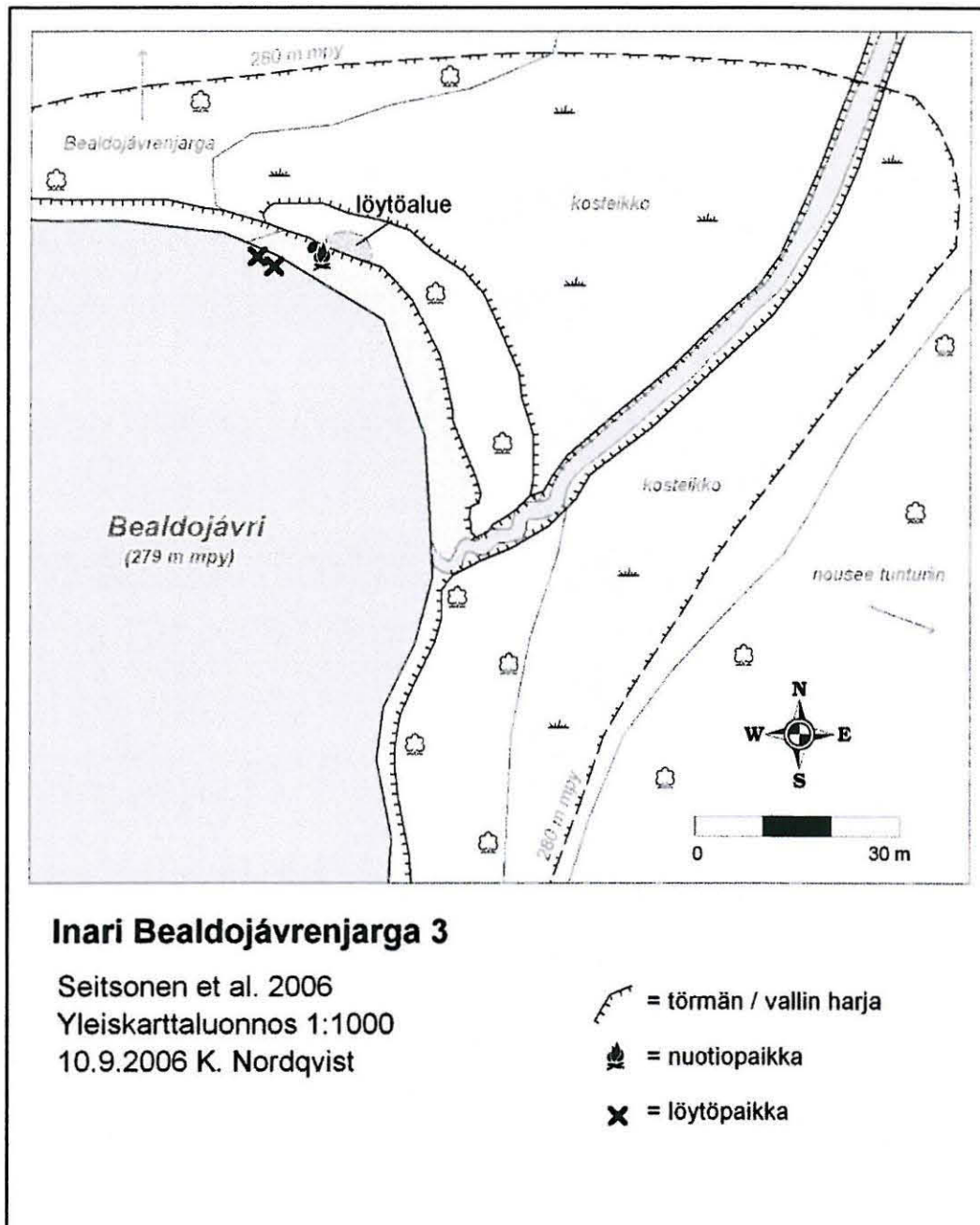
Bealdojävrenjarga (Peltojärvenniemi) 2-3

Pk 382407 Pealdoajvi

1: 20 000

3482
3483
3484
3485
Kartta 10.

Kartta 11. Yleiskarttaluonnos kohteesta Bealdojävrenjarga 3.

Kuva 23. Panoraama, jossa K. Nordqvist piirtää kohteen yleiskarttaluonnosta. Kvartsien löytöpaikka hiekkarannan pohjoispäässä. Etelästä. 10.09.2006. (OS)

Kuva 24. Panoraama kaakosta. 10.09.2006. (KN)

Kuva 25. Pyöristynyt kvartsiydin vedessä rannan pohjoispäässä. Mittakaavana oleva lyijytäytেকynä osoittaa pohjoiseen. 10.09.2006. (OS)

485

Inari Máhtes Bieddar gieddi (Kettu-Pekan kenttä)

Muinaisjäännöstyyppi: Lapin kenttä (kesäkotakenttä)
 Ajoitus: Historiallinen
 Rauhoitusluokka: 2
 Lukumäärä: 1

Sijainti

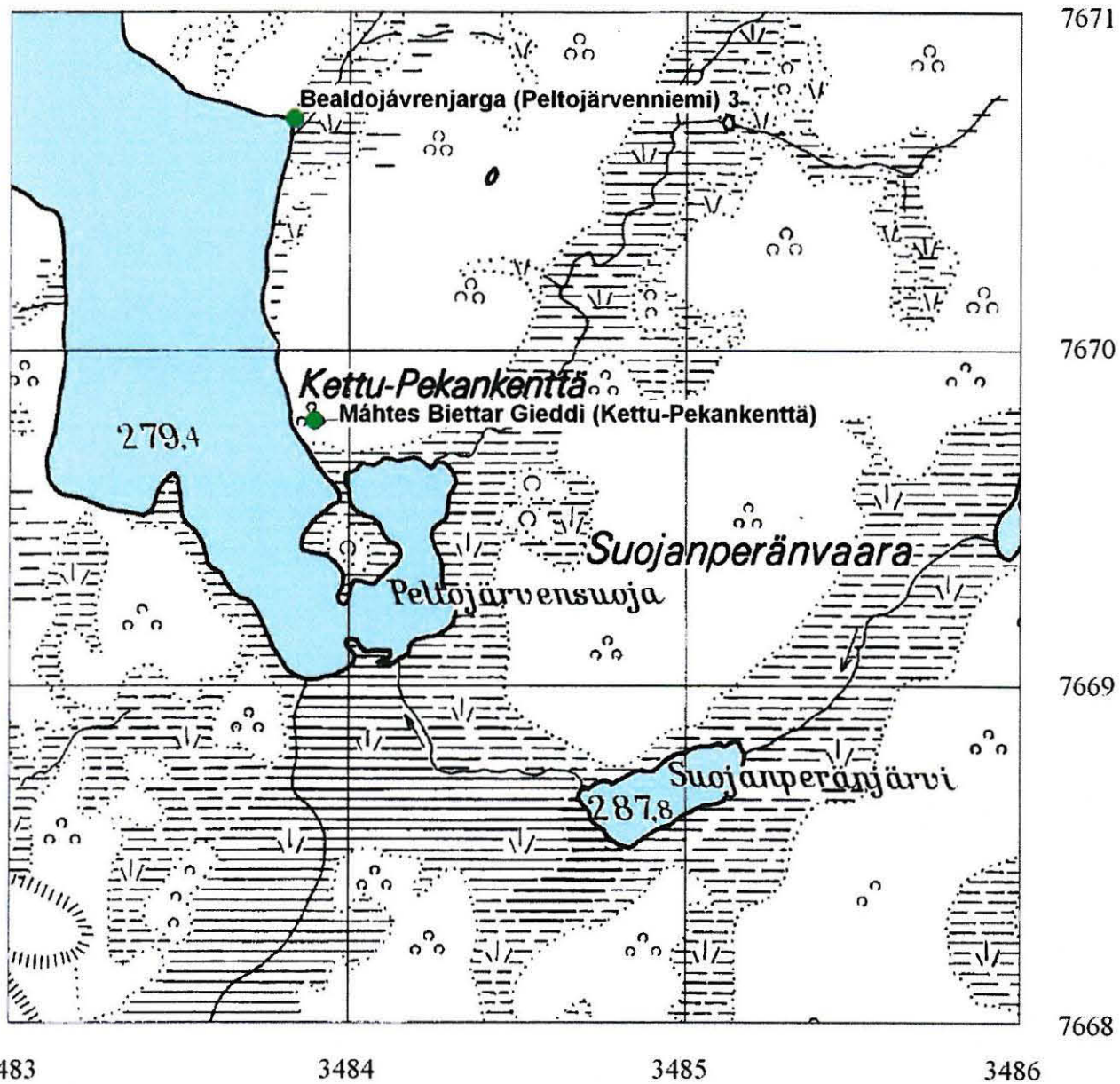
Peruskartta: 382309
 Koordinaatit: $x=7669793$ $y=3483897$ $z=n. 282 - 289$ m mpy
 Etäisyystieto: Inarin kirkosta n. 29 km luoteeseen
 Tutkimukset: O. Seitsonen, K. Nordqvist, U. Köngäs & H. Nordqvist 2006 - inventointi

Kenttä sijaitsee Bealdojávrin eteläpäässä sijaitsevan suojaisten lahden suun pohjoispuolella. Kenttä erottuu ympäristöstään noin 250 x 100 m laajana kasvillisuudeltaan eroavana alueena: ympärillä vallitsevana kasvillisuutena on tunturikoivukangas, kun taas kenttä avoimempaa heinää ja katajaa kasvavaa aluetta. Kenttä sijaitsee loivasti länsiluoteeseen viettävässä rinteessä ja sen alueella erottuu lukuisia epämääräisiä kuopanteita, kiviladelmia ja mahdollisia lyhyitä turvevallinpätkiä. Selkeitä kodansijoja ei kuitenkaan ole hahmotettavissa. Ainoa selvä rakenne oli halkaisijaltaan noin 4,5 x 4 x 0,8 m soikeahko kivi- ja turvevallien ympäröimä kuoppa, mahdollisesti säilytyskuoppa. Vallissa erottuu oviaukko rannanpuoleisella sivulla. Heti kenttäalueen pohjoispuolella sijaitsee ”Villa Sulo”, nykyisin käytössä oleva turveperustalle rakennettu kalamaja.

Inventointi 2006

Päivämäärä: 10.9.2006
 Inventoijat: Kerkko Nordqvist, Oula Seitsonen
 Löydöt: -
 Havaintomahdollisuudet: Rajalliset, umpeenkasvanut kenttä erotettavissa erilaisen kasvillisuutensa ansiosta
 Koko: -
 Lähilöydöt: Bealdojávrenjarga (Peltojärvenniemi) 3 900 m pohjoiseen
 Bealdojávrenjarga (Peltojärvenniemi) 3 1380 m luoteeseen
 Kartat: Peruskarttaote 1:20 000 s. 43
 Valokuvat: s. 44 – 46

INARI
Máhtes Bieddar Gieddi (Kettu-Pekankenttä)
Pk 382309
1: 20 000

3483
Kartta 12.

Kuva 26. Panoraama kotakentästä koillisesta. 10.09.2006. (OS)

Kuva 27. Panoraama kaakosta. 10.09.2006. (KN)

Kuva 28. Näkymä kentälle pohjoisesta. 10.09.2006. (KN)

Kuva 29. K. Nordqvist mahdollisen säilytyskuopan laidalla. Kaakosta. 10.09.2006. (OS)

Kuva 30. K. Nordqvist tauolla "Villa Su lon" edustalla kotakentän pohjoispuolella. Länneä.
10.09.2006. (OS)